

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בלינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בלינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בלינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בלינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

מעוררים
1. בלינקיס גל צבי
2. בלינקיס רן משה
3. גיא אדרי
ע"י ב"כ עוה"ד גיל גריידי

נגד

משיב
פקיד שומה תל אביב
ע"י ב"כ עוה"ד אריק ליס-פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

2

פסק דין

3

4 לפני ערעורים שהגישו המערערים ששמיעתם אוחדה, בקשר לשומות שקבע להם המשיב בצו לשנת
5 המס 2007. בהחלטתי מיום 29.10.2012 נעתרתי לבקשת המשיב לפצל את הדיון בערעור זה כך
6 שראשית תוכרענה השאלות המשפטיות המקדמיות הנוגעות לחלק מן הסוגיות שבמחלוקת בין
7 הצדדים, ורק לאחר מכן ולאור ההכרעה בשאלות אלו, ייקבע היקף הבירור העובדתי הנדרש לשם
8 ההכרעה בערעור כולו. ביום 31.10.2012 אישרתי את ההסדר הדיוני שהגישו הצדדים במסגרתו
9 הגדירו את העובדות והפלוגתאות הנדרשות לשם ההכרעה בשאלה המשפטית. התשתית העובדתית
10 שהוצגה בהסדר הדיוני ושתתואר להלן אינה מוסכמת על ידי הצדדים, אלא הצדדים ביקשו לראות
11 בה כמסד המשמש לבחינת השאלה המשפטית גרידא והיא מוגבלת לעניין זה.

12

13

הרקע העובדתי

14 1. חברת איי. אס. פי. אס. בע"מ (להלן: "החברה") התאגדה ביום 15.12.1999 על ידי המערערים,
15 והחלה את פעילותה בתחילת שנת 2000. לימים הפסיקה החברה את פעילותה שבתחילה ולאחר מכן

1 מתוך 15

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 החלה עוסקת בפעילות אחרת – הפעלת רשת מרכולים/מינימרקטים ידועה, המוכרת בתל אביב
2 ובסביבתה כ-AM-PM City Market. החברה פתחה את המרכול הראשון בנובמבר 2001, ורק
3 ממועד זה החלה את פעילותה כפי שהייתה קיימת במועד המכירה. באוקטובר 2006 נחתם הסכם
4 עקרונות למכירת החברה לדור אלון תפעול תחנות דלק בע"מ בסכום של 143 מיליון ש"ח, כאשר
5 בידי החברה באותה עת 18 סניפים פעילים. להסכם זה נוספו מספר תוספות, שהאחרונה שבהם
6 משנת 2007 והעסקה הושלמה אך בשנת 2007, ואז דווחה מכירה זו כרווח הון בידי המערערים.

7
8 2. יוער כי הצדדים חלוקים בנוגע למיחות התמורה ששולמה והאם היא שולמה, בין היתר, גם בעבור
9 התחייבות המערערים לאי-תחרות. כמו כן, הצדדים חלוקים בנוגע למועד מכירת החברה. סוגיות
10 אלו אינן עומדות להכרעה במסגרת החלטה זו.

11
12 3. כל שוויה של החברה לעת מכירתה נגזר משווי הפעילות המצוי בה כ"רשת מרכולים עירוניים",
13 ואין בה כל הון ואו נכס מהותי אחר (ובכלל זה, אין בידה כל נכסי מקרקעין). כל רווח ההון שנבע
14 ממכירת המניות מקורו בפעילות רשת המרכולים, כאשר החברה החלה את פעילותה בתחום זה,
15 לכל המוקדם, בנובמבר 2001. החלק הארי (מעל 80%) של הגידול בשווי החברה ובשווי פעילותה
16 אירע לאחר שנת המס 2002, שבסופה הפעילה החברה אך 3 מרכולים.

17 פלוגתאות משפטיות מוסכמות

18
19 4. האם בנסיבות המתוארות לעיל יש להחיל את הלכת פוליטי ולקבוע את שיעור המס החל על
20 המערערים בגין מכירת מניות החברה לפי "הנוסחה הליניארית" הקבועה בחוק.

21
22 5. ככל שייקבע שיש להחיל את הלכת פוליטי, מהו אופן יישומה הנכון של "הנוסחה הליניארית"
23 במקרה דנן.

24 דיון והכרעה

25
26 6. המחלוקת הראשונה שבין הצדדים היא כאמור האם חלה בעניינם של המערערים ההלכה
27 שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בפסק הדין ע"א 8569/06, **מנהל מיסוי מקרקעין חיפה נ'**
28 **אלברט אברהם פוליטי**, מיסים כב/3-ה-81 (יוני 2008) (להלן: **הלכת פוליטי**). בפסק דין **פוליטי** קבע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 בית המשפט העליון כי לעניין קביעת שיעור המס בגין שבח ממכירת מקרקעין אין להתיר סטייה
2 מהנוסחה שנקבעה בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: "חוק מיסוי
3 מקרקעין"), היא הנוסחה הליניארית. טענתם העיקרית של המערערים היא כי הלכת פוליטי יפה
4 לעניין מס שבח מקרקעין, אך אינה חלה בנושא רווח הון.
5

6 7. בפסק דין פוליטי נידון עניינו של נישום אשר מכר מקרקעין לאחר היום הקובע, ולעניין מס שבח
7 מקרקעין הוא היום 7.11.2001, אשר נרכשו לפני היום הקובע. חוק מיסוי מקרקעין קובע בסעיף
8 48א(ב1) כי על השבח שנצבר עד ליום הקובע יוטל על יחיד מס בשיעור מס שולי (שיכול היה להגיע
9 עד ל-50%), בעוד שעל השבח שנצבר לאחר היום הקובע יוטל מס בשיעור מס קבוע ומוגבל. סעיף 47
10 לחוק מגדיר את השבח עצמו עד ליום הקובע כחלק מהשבח הריאלי שיחסו לכלל השבח הוא כיחס
11 שבין התקופה שמיום הרכישה עד ליום הקובע לבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה.
12 נוסחה זו לחישוב חלוקת השבח שבין התקופה שלפני ואחרי היום הקובע כונתה הנוסחה
13 הליניארית, מאחר שהיא מניחה שהשבח צומח באופן ליניארי, קרי בחלקים שווים מידי שנת מס.
14

15 8. בפרשת פוליטי הצליח הנישום להוכיח כי מרבית השבח בגין המקרקעין שמכר צמח בפועל לאחר
16 היום הקובע. בשל כך התעוררה השאלה האם ניתן לסטות מהנוסחה הליניארית שעה שיכול הנישום
17 להוכיח את מועד צמיחת השבח בפועל. בית המשפט העליון השיב לשאלה זו בשלילה וקבע כי
18 הנוסחה הליניארית היא הדרך היחידה לחישוב שיעור המס החל בגין שבח ממכירת מקרקעין.
19 בית המשפט הגיע למסקנתו לאור שני טעמים. ראשית, קבע בית המשפט כי לא ניתן למצוא נקודת
20 אחיזה לשונית מינימאלית לפרשנות שהציע הנישום כי הנוסחה הליניארית מהווה חזקה הניתנת
21 לסתירה. שנית, בית המשפט התחקה אחר כוונת המחוקק וסקר את הליכי החקיקה של תיקון 50
22 לחוק מיסוי מקרקעין, וביניהם את דוח ועדת רבינוביץ שעל המלצותיו התבסס התיקון האמור. מכל
23 אלו הסיק בית המשפט כי המחוקק ביכר במקרה זה את תכליות הפשטות, הוודאות והיעילות
24 גביית המס על פני מיצוע נכון של השבח על פני התקופות.
25
26
27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

תחולת הלכת פוליטי על מס רווחי הון

- 1
- 2 9. בדומה לסעיפים 47 ו-48א(ב1) לחוק מיסוי מקרקעין, כך גם בסעיפים 88 ו-91 לפקודת מס הכנסה
- 3 (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") קבע המחוקק נוסחה ליניארית לעניין חישוב שיעור
- 4 המס שיחול במכירת נכסי הון. סעיף 91 לפקודה, כנוסחו בשנת המס שבערעור קובע כדלקמן:
- 5 "91. ...
- 6 (ב) (1) יחיד יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי כאמור בסעיף 121, בשיעור שלא יעלה על 20%,
- 7 ויראו את רווח ההון כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת.
- 8 (2) על אף האמור בפסקה (1), רווח הון ריאלי כאמור בסעיף 121, במכירת נייר ערך בחבר-בני-אדם
- 9 שבו המוכר הוא יחיד שהוא בעל מניות מהותי במועד מכירתו של נייר הערך או במועד כלשהו ב-12
- 10 החודשים שקדמו למכירה, יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 25%...
- 11 (ב1) (1) על אף הוראות סעיף קטן (ב), לגבי נכס שיום רכישתו חל לפני המועד הקובע, למעט נכס
- 12 שהוא מוניטין שלא שולם בעד רכישתו, יחויב רווח ההון הריאלי במס בשיעורים אלה:
- 13 (א) על רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע - כאמור בסעיף 121;
- 14 (ב) על יתרת רווח ההון הריאלי - בשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב1), (2) או (3), לפי העניין;"
- 15 סעיף 88 לפקודה, שכותרתו "הגדרות", מגדיר את רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע ואת יתרת
- 16 רווח ההון הריאלי כדלקמן:
- 17 "רווח הון ריאלי עד המועד הקובע" - רווח הון ריאלי, כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום
- 18 הרכישה עד ליום שקדם למועד הקובע לבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה; שר האוצר
- 19 רשאי לקבוע כללים לעיגול התקופות האמורות;
- 20 "יתרת רווח הון ריאלי" - ההפרש שבין רווח הון ריאלי לבין רווח הון ריאלי עד המועד הקובע;"
- 21
- 22 10. המערערים טענו בפניי כי הלכת פוליטי חלה רק לעניין "פיצול" השבח ממכירת מקרקעין ולא
- 23 לעניין "פיצול" רווח ההון. ראשית, המערערים טענו כי ההיסטוריה החקיקתית של תיקון 132
- 24 לפקודה, במסגרתו נקבעה הנוסחה הליניארית, אינה דומה לזו של תיקון 50 לחוק מיסוי מקרקעין.
- 25 לטענת המערערים, לעניין הנוסחה הליניארית הקבועה בפקודה לא ניתן למצוא התייחסות מצד
- 26 המחוקק או ועדה ציבורית ממנה ניתן ללמוד כי כוונת המחוקק הייתה לבכר את תכלית יעילות
- 27 הגבייה על פני גביית מס אמת. שנית, המערערים טוענים כי שבח בגין מקרקעין צומח לרוב בגין
- 28 גורמים אקסוגניים לנישום, הם מחירי הקרקעות במשק, בעוד רווח הון הוא פרי השבחת נכס על ידי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בלינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בלינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בלינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בלינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

- 1 הנישום. לדידם של המערערים, מקרקעין הוא נכס סולידי מטיבו שערכו עולה באופן ליניארי, בעוד
 2 נכסי הון הם נכסים עם סיכון רב יותר ששווים יעלה בהכרח בעקבות השבחת הנכס על ידי הנישום.
 3 בשל כך לטענת המערערים החלת הלכת פוליטי על רווחי הון תוביל לעיוות חמור יותר מאשר
 4 החלתה על שבח מקרקעין. שלישית, המערערים טענו כי עניינה של הלכת פוליטי בהעדפת היעילות
 5 ופשטות הגבייה. לטענתם, במקרה דנן ברי כי רווח ההון צמח לאחר המועד הקובע וקיימים נתונים
 6 אובייקטיביים, פשוטים ומדידים – מספר הסניפים שבבעלות החברה – אשר מאפשרים לפלח את
 7 רווח ההון ללא היזקקות להערכות שווי מסובכות. רביעית, המערערים טענו כי בניגוד לחוק מיסוי
 8 מקרקעין, פילוח הריווח בערכים כלכליים אינו זר לעולמה של הפקודה. לאור כל האמור, המערערים
 9 רואים בנוסחה הליניארית בפקודה כחזקה הניתנת לסתירה.
 10
 11 11. לא מצאתי ממש בטענות המערערים לעניין אי-תחולת הלכת פוליטי במקרה דנן. סעיף 88
 12 לפקודה הינו סעיף "הגדרות". סעיפי הגדרות נועדו לתת משמעות לשונית מיוחדת לביטוי כלשהו,
 13 אשר עשויה לחרוג לעיתים מהמשמעות המקובלת לאותו ביטוי:
 14 "חשיבותן העיקרית של ההגדרות באה לידי ביטוי מקום שניתן למונח מובן שונה ממובנו הרגיל או
 15 מקום שמובנו הרגיל אינו ברור דיו לצרכיו של דבר החקיקה. במצב דברים זה נותן המחוקק ביטוי
 16 ללקסיקון המיוחד בו הוא נוקט, ובכך מזהיר את הציבור ומעמידו על המובן המיוחד שהמחוקק
 17 מעניק לאותו ביטוי" (אהרן ברק פרשנות במשפט כרך שני - פרשנות החקיקה 138 (1993) (להלן:
 18 "פרשנות החקיקה").
 19 משקבע המחוקק משמעות מיוחדת לביטוי מסוים, אין מקום לסטות הימנה או לראות בה כחזקה
 20 הניתנת לסתירה. המשמעות הלשונית הטבעית של הביטוי איננה קיימת עוד והיא מוחלפת
 21 במשמעות האחרת. אכן, סעיפי הגדרות "נועדו, בעיקרו של דבר, לייתר חלק מהתהליך הפרשני,
 22 ולקצר את לשון החקיקה. הם מהווים כללי פרשנות במובן הרחב" (פרשנות החקיקה, בעמ' 137-
 23 138).
 24
 25 12. משקבע המחוקק משמעות מיוחדת למונחים רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע ויתרת רווח
 26 ההון הריאלי לא יוכלו המערערים להסתמך עוד על המשמעות הטבעית של מונחים אלו. עמדת
 27 המערערים תוכל להתקבל רק ככל שהפרשנות המוצעת על ידם מתיישבת עם הלשון המיוחדת שקבע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

- 1 המחוקק בסעיף ההגדרות. בדומה לחוק מיסוי מקרקעין, גם בלשון הפקודה אין נקודת אחיזה
2 לשונית מינימאלית לטענה כי ניתן לסתור את נוסחת החישוב הליניארית.
3
4 13. לא מצאתי רבות בטענת המערערים כי ההבדל בהיסטוריה החקיקתית של תיקון 132 לפקודה
5 לעומת זו של תיקון 50 לחוק מיסוי מקרקעין מעיד על כוונה שונה מצד המחוקק. אין מחלוקת כי
6 במסגרת חקיקת תיקון 50 לחוק מיסוי מקרקעין המחוקק נדרש לשיקולים השונים והכריע במפורש
7 כי יש להעדיף בעניין זה את תכלית יעילות הגבייה. והנה, זמן קצר בלבד לאחר חקיקת תיקון 50,
8 נדרש המחוקק לחוקק גם את תיקון 132 לפקודת מס הכנסה, ובחר לנקוט בלשון כמעט זהה
9 בקביעת הנוסחה הליניארית. זאת ועוד, שני תיקוני החקיקה הם תוצר של ועדות ציבוריות, בראשון
10 רוי"ח יאיר רבינוביץ, אשר הרכב חבריהן כמעט זהה. ברי כי במצב זה אין לייחס משמעות רבה לכך
11 שהמחוקק לא ציין שנית במפורש כי הוא מבכר את תכלית יעילות הגבייה. התישמע הטענה כי תוך
12 זמן כה קצר חמק מזיכרון המחוקק המשמעות העולה מלשון הנוסחה הליניארית? משנידון הדבר
13 בעבר הקרוב, משמעות בחירת הנוסחה הליניארית ברורה לכל וניתן ללמוד מהיסטוריית חקיקת
14 תיקון 50 לחוק מיסוי מקרקעין גם בנוגע לכוונת המחוקק בחקיקת תיקון 132 לפקודה. רק ברור כי
15 ההרמוניה החקיקתית מחייבת פרשנות דומה (ועל כך עוד ראו להלן). עוד נזכיר כי מס השבח הוא
16 מס רווח הון על מקרקעין ומהווה "מקדמה" על חשבון המס שחייב בו מוכר זכות במקרקעין על פי
17 הפקודה. חוק מיסוי מקרקעין והפקודה הם מארג אחד אשר מוסדר בשני מעשי חקיקה נפרדים
18 אולם הם יוצרים יחדיו גוף פיסקלי אחד. בלא הוראה מפורשת בגוף הפקודה אני מתקשה לקבל כי
19 יש מקום לפרשנות שונה או תכלית שונה כאשר הלשון המסדירה את אופן חישוב שבח או רווח
20 שצמח לפני היום הקובע ולאחריו ימוסו בשעורים בשיטה הליניארית.
21
22 14. עוד לא מצאתי ממש בטענת המערערים כי החלת הלכת פוליטי על רווחי הון תוביל לתוצאות
23 קשות במיוחד. ראשית, אין ממש בקביעה כי שבח במקרקעין בהכרח נובע מגורמים אקסוגניים
24 לנישום בעוד רווח ההון הוא בהכרח פרי מאמציו של הנישום. במקרים רבים עשוי השבח לנבוע
25 מפעולות יזומות שנקט המחזיק בקרקע להשביח אותה, בעוד רווח ההון מהחזקה במניות עשוי
26 לנבוע דווקא ממאמציהם של בעלי מניות אחרים ולא של הנישום. שנית, גורם יצירת השבח או רווח
27 ההון לא מעלה ולא מוריד לטעמי מקשות התוצאה. תוצאה המייחסת שבח או רווח הון לשנה בה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 הם לא צמחו באמת, באופן אשר עשוי לפגוע בזכות הנישום לגביית מס אמת ממנו, היא קשה תמיד
2 ללא קשר למקור המאמצים להשגת השבח או רווח ההון.
3

4 15. המערערים טענו עוד כי במקרה דנן תכלית יעילות ופשטות הגבייה תושג גם אם רווח ההון יפוצל
5 כשיטתם, לפי מספר הסניפים שהיו בבעלות החברה לפני ואחרי המועד הקבוע. אף לו הייתי נכון
6 להתעלם לחלוטין מלשון החוק, שכן שיטת פיצול רווח ההון המוצעת על ידי המערערים אינה
7 מוזכרת ולו ברמז בלשון הפקודה, לא השתכנעתי כי גישת המערערים תבטיח את אותה יעילות
8 ופשטות. כשם שטוענים המערערים כאן כי מספר הסניפים הוא הדרך הנכונה לפצל את רווח ההון,
9 הרי שיטען נישום אחר כי חישוב יחסי שטח הרצפה של סניפי חברתו היא הדרך הנכונה לפיצול רווח
10 ההון, בעוד נישום שלישי יטען כי בכלל חישוב מחזורי המלאי של חברתו היא הדרך הנכונה לפיצול
11 רווח ההון ועוד כהנה וכהנה. תכלית היעילות ופשטות הגבייה אינה מושגת רק בכך שנמנע הצורך
12 להציג הערכת שווי לשם קביעת ערך הנכס ביום הקובע, אלא גם במניעת התדיינויות בדבר אופן
13 קביעת ערך הנכס ביום הקובע.
14

15 16. אמנם, יתכנו מקרים יוצאי דופן בהם תכלית יעילות ופשטות הגבייה תושג גם לולא השימוש
16 בנוסחה הליניארית. לשם כך למשל, קבע המחוקק בתיקון 132 לפקודה את סעיף 105ג העוסק
17 בפיצול רווח ההון במכירת ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה, ושם אימץ המחוקק שיטה
18 המתבססת על שווי השוק של נייר הערך ביום הקובע. רואות עיינינו כי המחוקק החליט להתיר
19 חריגה מהנוסחה הליניארית רק במקרה בו שווי הנכס במועד הקובע הוא חד-משמעי, כתוצאה
20 מקיומו של שוק משוכלל, ואין נדרשת ולא פעולת הערכת שווי הקלה ביותר. המקרה דנן אינו דומה
21 כלל למקרה מעין זה. במקרה שלפני לא קיים למניות שווי ודאי ומוסכם בין הצדדים, אלא
22 המערערים מבקשים להציע שיטה חלופית לביצוע הערכת שווי. לאור זאת, אין המקרה דנן אף מסוג
23 המקרים שראוי לפי התכלית שבסעיף 105ג להתיר למערערים לסטות מהנוסחה הליניארית.
24

אופן יישום הנוסחה הליניארית במקרה דנן

25
26 17. לחילופין, טענו המערערים כי אף אם יש להחיל את הנוסחה הליניארית בחישוב רווח ההון בגין
27 מכירת מניות החברה, יש לראות את התקופה "שמיים הרכישה עד ליום שקדם למועד הקובע"
28 כמתחילה בנובמבר 2001, עם תחילת פעילות ניהול המרכולים על ידי החברה. המערערים מציעים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 לראות את המונח "יום הרכישה" באופן מהותי כיום שבו התחיל להיצבר רווח ההון. המונח "יום
2 רכישה" מוגדר בסעיף 88 לפקודה כ"היום שבו, בדרך כלשהי, הגיע הנכס לידי הנישום או שהנישום
3 נעשה זכאי לו, לפי המוקדם...". לטענת המערערים, הנכס הנמכר כאן הינו מניות חברה העוסקת
4 בהפעלת מרכולים עירוניים דווקא, ולא מניות החברה באופן כללי, ולכן יש לראות ביום תחילת
5 פעילות זו כיום הרכישה. בא כוחם המלומד של המערערים הרחיב בנימוקים שובי לב התומכים
6 בגישתו כי בעניין זה נכון לדיני המס לסטות מהוראות הדין הכללי.

7
8 18. המערערים מבקשים כי בית המשפט יסטה מדיני התאגידים, אשר לפיהם הנכס שנמכר הינו
9 מניות החברה שהוקמה ביום 15.12.1999. סטייה זו מותרת לגישתם לנוכח הפער הנטען בין המצב
10 המשפטי – הקמת החברה בשנת 1999 – לבין המצב הכלכלי – תחילת הפעילות בשלהי שנת 2001.
11 נקודת המוצא בדיני המס היא תמיד הדין הכללי והוראותיו. דיני המס יונקים חיותם מהדין הכללי,
12 מתוך הנחה כי ברגיל הדין הכללי מטיב לעמוד על השיקולים הנוגעים לסיווג עסקאות:
13 "הגיגונם של דיני המס מתיישב, לרוב, עם הגיון הכלכלי והמשפטי של העסקאות המהוות נושא
14 למיסוי, וגם מושגיהם של דיני המס עשויים לרוב להתפרש - בלא להחטיא את מטרתם ואת תכליתם
15 - באורח אחיד וזהה לפירושם של אותם מושגים בתחום המשפט הפרטי" (ע"א 526/87 מנהל מס
16 שבח חיפה נ' מועצת פועלי חיפה, פ"ד מג(3) 519, 524. להלן: עניין מועצת פועלי חיפה).

17 טעם נוסף לאימוץ המונחים מהדין הכללי בפרשנות דיני המס נעוץ בשאיפה להרמוניה חקיקתית:
18 "חזקה היא שתכלית החוק היא לשאוף להרמוניה נורמטיבית. חוק מס אינו עומד בבדידותו. הוא
19 משתלב עם חוקים אחרים המטילים מס דומה, ועם כלל חקיקת המס בישראל. יש לפרשו מתוך
20 מגמה ליצור הרמוניה פנימית בתוך חקיקת המס. הרמוניה זו אינה מוגבלת אך להרמוניה "פנים-
21 מיסית". על הפרשן לשאוף להרמוניה נורמטיבית כוללת. על כן חזקה היא כי דיני המס משתלבים
22 בדין הכללי. על הפרשן להניח כי חוק המס מניח את קיומו של הדין הכללי - חוזים, נזיקין, קניין,
23 שטרות - ומבקש הוא ליצור אינטגרציה בין הדין הכללי לדיני המס. על כן יש לצאת מתוך ההנחה -
24 הנחה הניתנת כמובן לסתירה - כי מושגי יסוד במשפט הפרטי (כגון מכירה, שליחות, שטר, ערבות)
25 משמעותם בדיני המס כמשמעותם בדין הכללי" (א' ברק, "פרשנות דיני המיסים", מיסים יא/4-א
26 (אוגוסט 1997)).

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

19. גישה זו, כי יש לאמץ את מונחי הדין הכללי בפרשנות דיני המס, אומצה באופן נרחב בפסיקה. ברם, לא מעטים המקרים בהם "סטייה ממושגי הדין הכללי, מקום שהדבר נדרש לפירושה הנכון של הוראת חוק בתחום דיני המס, ראויה להכרה כחריג לגיטימי לעקרון ההרמוניה התחקיתית..." (נעניין מועצת פועלי חיפה). בהתאם, במקרים רבים נדרש בית המשפט לסטות מהוראות הדין הכללי לשם הגשמת תכלית דיני המס (וראו: ע"א 734/74, ארנולד שפאר נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים, פד"א ח 6, פסקה 18 לע"א 571/84, פקיד השומה חיפה נ' יצחק רו, מיסים ב/1 ה-47 (ינואר 1988), ע"א 194/90, מרדכי מזרחי אבישר נ' מנהל מס שבח טבריה, מיסים ז/1 ה-79 (פברואר 1993), ע"א 265/79, מנהל מס שבח מקרקעין נ' בן עמי, פ"ד (4) 701). המלומדים הדרי ואלתר טענו כי בשני סוגי מקרים יש לאמץ משמעות שונה בדיני המס למונחים המושרשים בדין הכללי – כאשר חוק המס מורה במפורש על הסטייה או כאשר הדבר עולה מתכלית החקיקה:

"כדי להכניס שיטתיות בפרשנות מושגי יסוד הלקוחים מהדין הכללי, יש לבדוק את ההגיון שביסוד חקיקת חוק המס. מטרת חוקי מס הינן בדרך כלל כלכליות. לפיכך יש חשיבות לפרשנות מושגים בחוקי המס לשם קידום מטרת אותם חוקים גם במחיר סטייה מעקרונות משפטיים מקובלים.

מאידך, שיטת המשפט הישראלית שואפת להרמוניה תחקיתית. לפי גישה זו יש לפרש את החוקים בכללם, עד כמה שהדבר ניתן, בפירוש אחד וזהה. לאור שני שיקולי המדיניות האמורים לעיל מתגבשת ההנחיה הבאה: כעקרון יתפרש כל חוק מס, על מושגי היסוד המופיעים בו והלקוחים מהדין הכללי, על פי הדינים הכלליים, כדוגמת חוק המקרקעין, חוק החוזים, חוק השליחות או חוק הנאמנות.

החריג לעקרון הוא סטייה ממושגי היסוד מקום שמטרת החוק או הסעיף המיוחד בו מדובר – מגמתו שונה, ופרשנות על פי הדין הכללי תוביל לסיכול מטרתו הכלכלית של המחוקק. במצב זה ניתן לסטות ממושגי היסוד של הדין הכללי לשם פרשנות חוק מס מסויים." (יצחק הדרי ואברהם אלטר, "החקיקה האזרחית בראי דיני המס", עיוני משפט י 429, 447)

20. האם המקרה דנן הוא מסוג המקרים בהם ניתן להתיר סטייה מהוראות הדין הכללי לאור תכלית דיני המס? לטעמי, התשובה לכך חייבת להיות בשלילה. משטר המס הישראלי למיסוי רווחי הון מאופיין בדרישת המימוש (Realization). המס על מכירת הנכס מוטל רק במועד המימוש ולא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 במועד שינוי ערך הנכס לאורך חייו הכלכליים, כלומר רווח ההון המשולם בסוף חיי הנכס מגלם את
2 הרווחים וההפסדים שנצברו בנכס לאורך השנים (וראו: דוד גליקסברג, "מיצוע שבח-המקרקעין
3 ופריסת רווח-ההון", משפטים כא 371 תשנ"ב). ודוק, שיטה זו מטיבה עם הנישום בכך שמאפשרת
4 לו לממש הפסדים וליהנות מהטבת מס בגין כך, בעוד רווח בלתי-ממומש אינו ממוסה (וראו: דוד
5 גליקסברג, "דיני קיזוז ההפסדים השוטפים וכוונת המחוקק", משפטים כא 531 תשנ"ב). כך למשל,
6 חברה זונחת את פעילותה העסקית ושווי המניה יורד לאפס. כעבור שנים הצליחה החברה בעסקיה
7 החדשים ושווי המניה הרקיע שחקים. ברי כי לפי שיטת מיסוי רווחי ההון הישראלית אשר רואה רק
8 במועד מימוש המניה כאירוע מס, הרי שבעלי המניות לא יוכלו ליהנות מירידת ערך המניה כאשר
9 יממשו את המניה בעתיד.

10

11 21. הטענה כי יש לראות בשינוי פעילות עסקית כמכירה רעיונית ורכישה של נכס חדש נוגדת את
12 עקרונות היסוד של שיטת המס הישראלית, אשר לא מכירה בהפסדים או רווחים לא ממומשים.
13 הנכס שהוחזק על ידי המערערים היה מניות החברה, ולא הזכות לפעילות העסקית המסוימת
14 שהחברה ביצעה. זניחת פעילות עסקית מסוימת אינה משנה את אופי הנכס, אלא רק מפחיתה את
15 שווי לאפס. העובדה שהחברה אימצה פעילות עסקית חדשה בהמשך אינה יוצרת נכס חדש, אלא רק
16 מגדילה את שווי של הנכס הקיים. במובן זה, שיטת המיסוי הישראלית עוקבת אחר דיני
17 התאגידים, אשר לא מאפשרים ברגיל להרים את מסך ההתאגדות ולייחס את הפעילות העסקית
18 שבתוך החברה להחזקתם הישירה של בעלי המניות. ההכרה רק בהפסדים או ברווחים ממומשים
19 ממחישה את כוונת המחוקק כי גם בדיני המס אין מקום לייחס למחזיק במניה את שינוי ערך נכסי
20 החברה, אלא רק את השינוי בערך המניה עצמה, בהתאם לעקרונות דיני התאגידים.

21

22 22. זאת ועוד, גישת המערערים מתעלמת מהמציאות העובדתית של אופן צמיחת רווח ההון ועל
23 הקשר ההכרחי הקיים בין הפעילות העסקית הקודמת של החברה, אשר נזנחה, לבין הפעילות
24 העסקית הנוכחית. אמנם, לא ניתן לחלוק כי רוכש מניות החברה במקרה זה הסכים לשלם את
25 התמורה שהוסכמה בין הצדדים בגין הפעילות החדשה בלבד, ולא בגין פעילויות קודמות. ברם,
26 לטעמי לא ניתן לטעון כי הפעילות העסקית החדשה צומחת במנותק לחלוטין מזו שקדמה לה. חיי
27 החברה גדושים באירועים עסקיים, לעיתים דרמטיים ביותר, אשר עשויים לשנות את מהות
28 הפעילות של החברה. מטבע הדברים, לאורך השנים חברה תסגור פסי ייצור מסוימים ותפתח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 חדשים, תזנח מוצרים ישנים שמכרה ותמכור מוצרים חדשים תחתם, תשנה את מיקום פעילותה
 2 הגיאוגרפית, תחליף קהל לקוחותיה וכדומה. שינויים אלו הם חלק טבעי מחיי החברה, ואף פעילויות
 3 עבר שנוגחו תורמות לחברה נכסים – חלקם נכסים המוכרים בדוחותיה הכספיים וחלקם מתמצים
 4 בניסיון עסקי מצטבר אצל אורגני החברה – אשר משמשים אותה בקידום עסקיה בעתיד. לדוגמה,
 5 מזומן שנובע מהפעלת וממכירת קו הייצור הקודם משמש לשם רכישת קו הייצור החדש, קשרים עם
 6 ספקים מהפעילות הקודמת נשמרים גם לפעילות החדשה, מוניטין שצמח לחברה בגלולה הקודם
 7 מול לקוחותיה או מוסדות פיננסיים משמש אותה גם בפעילותה החדשה וכך הלאה. במובן זה, רווח
 8 ההון ממכירת החברה כמעט לעולם לא יצמח רק בגין הפעילות האחרונה בה עסקה החברה, אלא
 9 הוא תוצר של רצף פעילויות עסקיות לאורך שנים והניסיון שנצבר מהן, כאשר הפעילות הקודמת
 10 מזינה את העוקבת לה. הטענה כי יש לראות את יום תחילת הפעילות כיום רכישת הנכס מתבססת
 11 על ההנחה העובדתית כי התמורה ניתנה רק בגין הפעילות האחרונה שביצעה החברה וכי פעילות
 12 אחרונה זו מנותקת לחלוטין מכל אשר קדם לה.

13
 14 23. המערערים טענו עוד כי יש להכיר ביום רכישה חדש למניות רק לעניין יישום הנוסחה
 15 הליניארית, בעוד יום הרכישה הרגיל של המניות יוותר כשהיה – ביום הקמת התאגיד. גם גישה זו
 16 יש לדחות. אמנם טענה זו אינה יוצרת אירוע מס רעיוני אשר חורג מתכלית דיני המס למסות את
 17 הנישום בגין שינוי ערך הנכס רק במימוש. עם זאת, טענה זו מהווה ניסיון לערער את הלכת פוליטי,
 18 ולמעשה אינה שונה במהותה מהטיעונים שהועלו על ידי הנישום שם.

19
 20 24. הניסיון ליצור ימי רכישה שונים למניית החברה, בהתאם לשווי הפעילות העסקית בחברה,
 21 מהווה ניסיון נוסף למיצוע רווח ההון בניגוד למצוות המחוקק כי מיצוע זה ייעשה על פי הנוסחה
 22 הליניארית בלבד. אם כל שינוי בשווי הפעילות של החברה יוצר נקודה חדשה על ציר הזמן של
 23 הנוסחה הליניארית, הרי שהתוצאה שתקבל היא כי הנוסחה הליניארית תתרוקן לחלוטין מתוכנה
 24 וכל נישום יוכל להוכיח בפועל מהו המועד בו צמח לו רווח ההון. המערערים כאן מבקשים לטעון כי
 25 השינוי הדרמטי בשווי המניה יוצר יום רכישה רעיוני, אך אין טענה זו שונה במהותה מטענה כי
 26 המערערים יכולים להוכיח מה מועד צמיחת רווח ההון. ודוק, גם במקרה פוליטי הנכס הנמכר עבר
 27 שינוי מהותי, עד כדי כך שניתן לראות בו כנכס חדש. באותו המקרה, דובר היה בנישום אשר בנה
 28 מבנה על המקרקעין שבבעלותו, לאחר המועד הקובע. האם ניתן להעלות על הדעת אירוע דרמטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 יותר, אשר משנה את מהות הנכס עד כדי כך שניתן לראות בו כנכס שונה לחלוטין, מאשר בניית
2 מבנה על קרקע חשופה? כשם שבניית מבנה על מקרקעין אינו מהווה שינוי במהות הנכס אשר יוצר
3 יום רכישה חדש על ציר החישוב הליניארי, כך גם אימוץ פעילות עסקית חדשה על ידי החברה אינו
4 מהווה שינוי במהות הנכס הנמכר.
5

6 25. אבהיר, במועד מימוש נקבע שעור המס החל על הרווח שנצמח, ככל שנצמח. שעורי המס לאורך
7 שנות אחזקת הנכס שהיו בתוקף אין להם רלבנטיות בשיטה שבה רק במועד המימוש נקבע שיש
8 אירוע מס בר מיסוי. החישוב הליניארי יכול להתפרש כמיצוע מסוים של הרווח על פני שנות אחזקת
9 הנכס מיום רכישתו עד יום מכירתו. לא כך הוא. החישוב הליניארי הוא טכניקה לקביעת שעור המס
10 במועד המימוש. יכול והמחוקק ביקש בכך לקבוע הפחתת מס הדרגתית, יכול וביקש לעודד המשך
11 החזקת נכסי הון כך שהפחתת המס שנקבעה לא תיצור גל מימושים. אין לומר כי המחוקק ביקש,
12 גם לאחר שקבע את שיטת החישוב הליניארית, לקבוע בנפרד את השווי בתקופות שלפני היום
13 הקובע ובנפרד אחרי היום הקובע. גם אם נראה בשיטת החישוב הליניארית סוג של מיצוע של השבח
14 או הרווח על פני תקופת אחזקת הנכס אין לומר שבכך נפרץ הפתח לקביעת אירועי מימוש רעיוניים
15 לאורך חיי הנכס. בפרט כאשר לצורך כך יש למעשה להתעלם במקרה דנן מהמנייה כנכס העומד בפני
16 עצמו ולבחון את קרביה, בחינה שיכול שתעשה רק בהוראה מפורשת של המחוקק. שהרי אחרת אין
17 לדבר סוף. טול למשל אשכול חברות שבחלקן אין פעילות בתקופות מסוימות האם בעלי חברת האם
18 יוכלו לטעון כי יש לפצל את מניותיהם ל"נכסים" שונים בהתאם לתקופות הזרמת הפעילות בחברות
19 הבנות? ומה לגבי חברות נכדות? נשוב ונדגיש, שיטת המס בישראל מתעלמת מעליות וירידות בשווי
20 הנכס לאורך תקופת אחזקתו ומתייחסת רק לשני מועדים: במועד הרכישה נקבע המחיר המקורי או
21 שווי הרכישה, במועד המכירה נקבעת התמורה או שווי המכירה. השווים לצורך חישוב השבח או
22 הרווח, אחוזים במועדים האמורים. אין עיגון בלשון הפקודה לביצוע הפרדה בין השווים לבין
23 המועדים הללו.
24

25 עוד צריך להיאמר, שינוי שעור המס אינו אומר כי יש לומר שקודם לשינוי רווחים היו חבים במס
26 קודם השינוי ולאחר מכן בשיעור שלאחר השינוי משום שלא היו לא רווחים ולא הפסדים שנובעים
27 מאירוע של מימוש. כפי שאין לומר כי נוצרו רווחים או הפסדים בשל מימושים רעיוניים גם מקום
28 בו לא היה חל כל שינוי בשיעור המס לאורך תקופת אחזקת הנכס. כך משום שמימושים רעיוניים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 אינם מצויים בשיטת המס הישראלית בקשר עם רווח הון או שבח אלא מקום שהמחוקק קובע זאת
2 בלשון מפורשת. אין כל "חוסר צדק" מיסויי בהעדרם של אירועים רעיוניים שכאילו בפרספקטיבה
3 של אופן הטלת המס בשיטה שאין בה מימושים רעיוניים. קביעת מועד רכישה שונה ממועד הרכישה
4 בפועל של הנכס מצריך לקבוע מימוש רעיוני באותו מועד ורכישה מחדש. למעשה המערערים
5 מציעים שיטת חישוב רווח הון חדשה שעה שהם מבקשים לקטע את תקופות הרווח השונות. זהו
6 עניין מובהק למחוקק ולא לפרשנות. בית המשפט הבחין את שקול דעת המשיב בוחן בן השאר אם
7 מתוך שיטת המס הנוהגת חל עיוות היוצר חיוב במס, קרי שאינו "מס אמת". עיוות, אם קיים, בעצם
8 שיטת המס הוא עניין למחוקק. זאת בפרט כשאין עיגון לשוני מינימלי להיאחז בו וכאשר הפרשנות
9 מובילה ליצירת שיטה חדשה.

10

11 26. במקרה זה למעשה מבקשים המערערים מבית המשפט לקבוע קיטוע תקופות הרווח בניגוד
12 לעקרון הרצף, ביצירת מימושים רעיוניים. עוד הם מבקשים להפריד בין מועד הרכישה ומועד
13 המימוש לבין השוויים האחוזים בהם על פי הפקודה. מבקשים הם להתעלם מזהות הנכס שהוא
14 המניה, להפוך אותה לשקופה כדי לזהות אימתי הפכה ברת שווי גבוה יותר. כל אילו בלא אחיזה
15 לטעמי בלשון הפקודה. עוד יוער כי אם ביום הקובע היה שעור המס המוטל על רווחי הון עולה תוך
16 יישום שיטת החישוב הליניארית, ספק אם הייתה נבנית הקונסטרוקציה המשפטית היצירתית לה
17 טוענים המערערים. יש בכך כדי להמחיש כי אין המדובר בעיוות מתוך השיטה, שיטה הקובעת
18 הטלת מס במועד מימוש נכס ההון, אלא למצער עיוות בעצם השיטה גופה שמתעלמת ברגיל מעליות
19 וירידות בערך הנכס לאורך תקופת אחזקתו.

20

21 27. ובקצירת האומר - האמירה כי הרווח צמח בתקופה בה שעור המס היה נמוך ועל כן חל עיוות
22 בהחלת שעור מס קודם, אינה ממין העניין. הרווח צומח ביום המימוש. עליות וירידות בשווי של
23 הנכס לאורך תקופת אחזקתו אינם רלבנטיים למועד המימוש. במועד זה חל שעור המס הקבוע
24 בפקודה. שעור זה מחושב בשיטה הליניארית. השיטה הליניארית היא טכניקה לקביעת שיעור המס,
25 היא אינה מהווה פתח ליצירת מכירות ורכישות רעיוניות לאורך אחזקת הנכס קודם שמומש בפועל.
26 שעור המס הקובע הוא זה שחל על הרווח שבין המחיר המקורי במועד רכישת הנכס לתמורה במועד
27 המימוש. המחיר המקורי אחוז במועד הרכישה כפי שהתמורה אחוזה במועד המימוש.

28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 11-04-19647 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19621 בילינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 11-04-19602 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בילינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

אחרית דבר

מתקבלת עמדתו של המשיב בשתי השאלות שהוצבו לפתחו של בית המשפט. נקבע כי הלכת פוליטי חלה גם על חישוב שיעור המס בגין רווחי הון, כלומר יש לקבוע את שיעור המס החל על המערערים בגין מכירת מניות החברה לפי הנוסחה הליניארית. כן נקבע כי אופן יישומה הנכון של הלכת פוליטי בענייננו מחייב לראות ביום הקמת החברה כיום רכישת המניות.

בכך למעשה נדחים הערעורים, באשר שאר טענות המערערים והתשתית העובדתית שהם בקשו להציג בהמשך מושתתים כולם על טענותיהם האמורות. משאילו נדחות, נדחים גם הערעורים.

המערערים יישאו בהוצאות המשיב ובכלל זה בשכר טרחת עורך דין ובהתחשב בהסדר הדיוני שהוגש בסך כולל של ₪ 25,000

ניתנה היום, ט"ו בסיון תשע"ג, 24 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

חתימה

מגן אלטוביה, שופט

ניתן היום, ט"ו סיון תשע"ג, 24 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 מאי 2013

ע"מ 1301/08 בלינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 19647-04-11 בלינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 19621-04-11 בלינקיס נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 19602-04-11 אדרי נ' פקיד שומה תל אביב 1

ע"מ 1303/08 אדרי נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

ע"מ 1302/08 בלינקיס נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

15 מתוך 15